

GAVRAN

**Skupna žirirana izložba povodom
6. festivala LET S GAVRANOM,
posvećenog proznom i
kazališnom radu Mire Gavrana**

Dom kulture (POUMAR)
studenj, 2020. – siječanj 2021.

GAVRAN

Skupna žirirana izložba povodom
6. festivala LET S GAVRANOM,
posvećenog proznom i kazališnom
radu Mire Gavrana

Dom kulture (POUMAR)
studenj, 2020. – siječanj 2021.

Impressum:

Nakladnik:

**Pučko otvoreno učilište „M. A. Relković”
Nova Gradiška**

Za nakladnika:

Danijela Juranović

Grafička priprema i oblikovanje:

Marijo Mrnjec

Autorica izložbe, likovnog postava i kataloga:

Danijela Juranović

Prosudbena komisija:

Danijela Juranović

Sonja Švec Španjol

Tehnički postav izložbe:

**djelatnici Pučkog otvorenog učilišta
„Matija Antun Relković“**

Naklada:

200 primjeraka

ISBN:

978-953-59455-3-6

Već šestu godinu zaredom u mjesecu studenom u galeriji Pučkog otvorenog Učilišta „M. A. Relković“ u Novoj Gradiški možemo razgledati neku novu izložbu u sklopu manifestacije Let s Gavranom, posvećene proznom i kazališnom radu našeg zavičajnika Mire Gavrana, najizvođenijeg hrvatskog dramatičara u zemlji i inozemstvu. Tema ovogodišnje izložbe u organizaciji Pučkog otvorenog Učilišta „M. A. Relković“ je GAVRAN i interpretacije istoga u različitim kontekstima (mitološkim, biblijskim, suvremenim...). Za ovu žiriranu izložbu od strane prosudbene komisije, koju čine Danijela Juranović i Sonja Švec Španjol, izabrani su radovi devetnaest vrsnih umjetnika.

Izabrani umjetnici izloženih radova su (abecednim redom): Željko Bubalo, Cella Anita Celić, Doris Despot, Marina Đira, Smiljka Franjić, Ana Hercigonja Gutschy, Dominique Jurić, Vanda Jurković, Zoran Kakša, Lucija Marin, Valentina Mardenko, Dragica Dada Modrić, Margareta Peršić, Irena Podvorac, Petar Popijač, Marina Popović, Nataša Rašović, Mateja Rusak i Darija Stipanić.

Željko Bubalo

Primavera
akril, 50 x 70 cm,
2020.

Cella Anita Celić

Gavran 1
50 x 70 cm, uljana pastela na papiru,
2017.

Cella Anita Celić

Gavran 2
50 x 70 cm, uljana pastela na papiru,
2017.

Cella Anita Celić

Gavran 3
50 x 70 cm, uljana pastela na papiru,
2017.

Doris Despot

Gavran u letu
29,7 x 42, 21 x 28, kombinirana tehnika
akvarela i tuša,
2020.

Marina Đira

Gavran na mjesecu
40 x 25 x 10 cm, kombinirana tehnika,
žica, kaširane novine, akrilne boje, otisak u
cijanotipiji,
2020.

Smiljka Franjić

3. Let
25 x 25 x 17 cm, izrezivanje, lotanje,
patiniranje, perna bronca (lim i žica),
2020.

Ana Hercigonja Gutschy

Borba
25 x 50 x 20 cm, stiropor, glet masa, lak,
2020.

Dominique Jurić

Svoje glav
42 x 29,7 cm, papir, akrilik,
2020.

Dominique Jurić

Energičan
42 x 29,7 cm, papir, akrilik,
2020.

Dominique Jurić

Prilagodljiv
42 x 29,7 cm, papir, akrilik,
2020.

Vanda Jurković

Slagalice: potraga za gavranom
5 x 18 cm, mozaik,
staklo, drveni okvir,
2020.

Zoran Kakša

U vrtu
19 x 4 cm, papir, grafika i crtež,
2020.

Lucija Marin

Nikad više (Nevermore)
82 x 42 x 52 cm,
kombinirana tehnika, acryl, drvo,
2020.

Valentina Mardenko

Gavran i gavran
kolaž, tuš, akril,
2020.

Dragica Dada Modrić

Let s Gavranom / Odin, otac svih bogova,
42 x 29,7, crtež
na papiru/tuš, akril,
2020.

Margareta Peršić

Nikad više
16 x 24, kombinirana tehnika,
2020.

Irena Podvorac

If I Were A Bird
25 x 35 cm, crtež, papir, flomaster/tuš,
2020.

Petar Popijač

Drevni Gavran
70 x 40 x 40 cm, skulptura, sub-fosilni
hrast,
2020.

Marina Popović

Kompozicija s gavranima
tuš na papiru,
42 x 60 cm,
2020.

Nataša Rašović

Bijeli gavran
A4, karikatura, tuš, akril,
2019.

Mateja Rusak

Misao i Sjećanje
42 x 55 cm, kombinirana tehnika
(akvarel i akril na papiru), 2020.

Darija Stipanić

diptih „Crna ptica“
54 x 27, kombinirana tehnika
(akrilna boja i drvo) na OSB ploča
i (iverica),
2020.

Cella Anita Celić

Gavran 1
50 x 70 cm, uljana pastela
na papiru,
2017.

Cella Anita Celić

Gavran 2
50 x 70 cm, uljana pastela
na papiru,
2017.

Cella Anita Celić

Gavran 3
50 x 70 cm, uljana pastela
na papiru,
2017.

Željko Bubalo predstavlja nam se u sebi svojstvenom stilu apstraktnim naglašeno ekspresivnim radom *Primavera*, nastalim u kombiniranoj tehnici, dok su crteži **Celle Anite Celić** inspirirani mitološkim i simboličkim značenjem gavrana, crne ptice koja se od samih početaka čovječanstva provlači kroz mitove i simbole različitih kultura, bilo kao prorok, loš predznak ili božanski poslanik. **Doris Despot** se u analitičkom pristupu radu vodila spoznajom o gavranoj inteligenciji kojoj se pomno posvetila kroz pripreme kadrova, poza, isprobavanja tehnika i u konačnici došla do traženog kadra.

Gavran na Mjesecu autorice **Marine Đire** žičana je skulptura čiju kompoziciju čini prikaz gavrana postavljenog na svojevrzni zlatni kolut čiji je jedan isječak prošupljen rupama dočaravajući sir iz stare Ezopove basne u kojoj je gavrana nadmudrila lisica. „Što ako mu je sir koji je nekoć nosio u kljunu postao tek udaljeni mjesec kao stalni podsjetnik na vlastitu neostvarivost?“ pita se autorica.

Vrlo atraktivan rad **Smiljke Franić** evocira čitanje koje nas oblikuje na razne načine. U nekoliko sati ili dana, koliko nam je potrebno da pročitamo knjigu, možemo proputovati svijet, upoznati različite ljude, smijati se zajedno s likovima, tugovati, istraživati, učiti... Na uzbudljiv let svijetom umjetnosti pozivaju nas Gavran - književnik i gavran - ptica.

Ana Hercigonja Gutchy, fascinirana gavrانovom pojavom, tematizira ga u suvremenom kontekstu općih zbivanja, pandemije, neizvjesnosti, straha, podsjećanja na smrtnost i ranjivost, kao pticu s gestama svojstvenim čovjeku. Njen stilizirani gavran napravljen od crnih glatkih ploča izrezanih u trokute različitih veličina je kao ptica prizemljen, ne leti, stoji na tlu u položaju borbe protiv nevidljivog neprijatelja, krika (otvorenog kljuna u iščašenom položaju - kljun je naglašen svjetlucavim premazom) i vapaja za vlastitu egzistenciju i prirodu. Forma je čvrsta i ne sugerira mogućnost skorog gavrانovog leta.

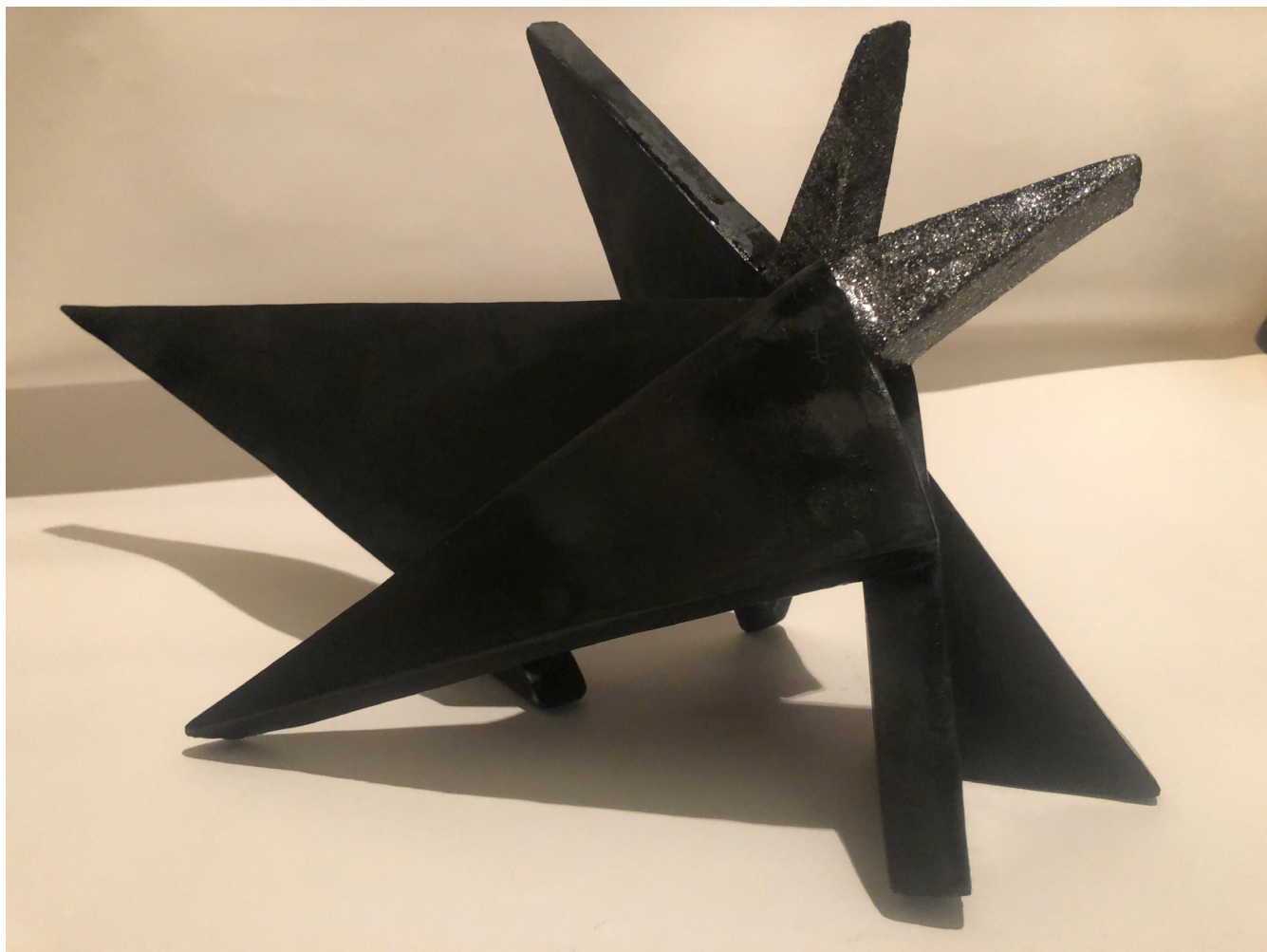
Smiljka Franić, 3. Let, 25 × 25 × 17 cm, izrezivanje, lotanje, patiniranje, perna bronca (lim i žica), 2020.

Dominique Jurić, tražeći ljudske osobine u gavranu koji je oduvijek slovio za osobenjaka među pticama, u svom triptihu gotovo da opisuje čovjeka koji je svojeglav, energičan, prilagodljiv..., dok je **Vanda Jurković**, majstorica mozaika, komponirala mozaik na način kolaža, a njen zanimljiv rad zamišljen je kao vizualna „potraga“ za temom gavran.

Rad U vrtu **Zorana Kakše** inspiriran je pak misterioznim Gavranom Edgara Alana Poa, kojeg se povezuje sa smrću i tamnim znamenjem, baš kao i rad naziva Nikad više, **Lucije Marin** u kojem je ilustrirala trenutak iz iste pjesme, kada ta ptica slijeće na bistu Pallas Atene. Iako suprotni, međusobno se ne pobijaju već se udružuju i nadopunjuju - Atena više nije samo hrabrost, niti je gavran samo prijetnja, zajedno su uzvišeni simbol i života i smrti, i onog pozitivnog i negativnog, yin i yang.

Rad Gavran i Gavran autorice **Valentine Mardenko**, nastao je kao sinteza jednog od književnih djela Mire Gavrana (Neočekivane komedije) i figure gavrana u trenutku pokazivanja svog „bogatstva“ u obliku skupljenih stvari te izrade igračaka od istih. Slika je kolažirana te predstavlja slojevitost i kompleksnost književnosti, ali i intelekta bića. **Dragica Dada Modrić** svoj rad je posvetila svim onim divnim likovima iz Gavranovih književnih djela, zbog kojih smo, upoznajući ih, postali malo bolji ljudi. Referirajući se na nordijsku mitologiju, smatra kako tek svjesni vlastitih misli utječemo na svijet oko sebe.

Margareta Peršić svojim radom simbolično šalje svim Ikarima gavranovo perje, da sagrađe nova krila mudrosti i vinu se u visine te perom, kistom, dlijetom, instrumentom, pokretom... stvore neku novu realnost i nikad više letom do Sunca ne povrijede svoje najbliže, a **Irena Podvorac** - autoportretom If I Were A Bird bavila se emocionalnom potrebom bježanja pred problemima gdje podsvijest gavrane na crtežu pretvara u prijeteće ptice, a njihov položaj u napadački.

Ana Hercigonja Gutschy, Borba, 25 x 50 x 20 cm, stiropor, glet masa, lak, 2020.

Petar Popijač u višeslojnoj interpretaciji gavrana naglašava njegovu simboliku i metaforičnost. Psihološke karakteristike ptice autor je izrazio odabirom sub-fosilnog hrasta, drva koje je prirodno crno i dugovječno. Skulptura ovjekovječuje lik gavrana kao drevni bezvremenski arhetip prikazan na nadrealan i zanosan način koji poetički pripovijeda priču o prolaznosti vremena i upornosti opstanka u životu.

Stilizirani motiv gavrana **Marine Popović** realiziran je linijskim crtežom koji je uporište rada. Motivu je autorica pristupila kroz prikaz istog u različitim kadrovima kroz slojeve crteža koji se preklapaju i time negiraju stvarni prostor, stvarajući osjećaj neuhvatljivosti i fluidnosti, dok rad **Nataše Rašović**, karikatura gavrana, svojom formom preispituje stvarnost, kritizirajući društvo i skidajući maske s „istina“. Autoričin gavran mora se integrirati u društvo i postati bijel.

Mateja Rusak u svom je radu naziva Misao i Sjećanje povezala inteligentnog gavrana s prikazom mozga te kreativnim procesom stvaranja, a **Darija Stipanić**, u svom radu apstraktne forme, bojom i teksturom, asocira na gavranov let. Akcenti zlatne boje, daju mističnu notu koja se podudara s vjerovanjima starih Grka, sjevernoameričkih Indijanaca te kineskom mitologijom.

Dominique Jurić, Svojeglav, 42 × 29.7 cm, papir, akrilik, 2020.

Dominique Jurić

Prilagodljiv

42 × 29.7 cm, papir, akrilik,
2020.

Dominique Jurić

Energičan

42 × 29.7 cm, papir, akrilik,
2020.

ŽIVOTOPISI AUTORA IZLOŽENIH RADOVA:

Željko Bubalo rođen je 1949. godine u Splitu. Diplomirao je 1974. godine na Pedagoškoj akademiji likovne umjetnosti u klasi prof. Ante Kaštelančića. Živi i djeluje kao samostalni umjetnik u Bogomolju (otok Hvar) i Splitu. Član je HDLU-a Zagreb, HULU-a Split, kao i HZSU-a Zagreb. Hrvatska televizija snimila je 1993. godine dokumentarni film o njegovom radu. Priredio je više od 60 samostalnih izložbi u zemlji i inozemstvu. Njegove slike nalaze se u privatnim zbirkama te muzejima u Hrvatskoj i inozemstvu. Izlagao je na brojnim samostalnim (60) i skupnim izložbama (30).

Cella Anita Celić rođena je u Šibeniku 1978. godine. Nakon završetka srednje Turističko-ugostiteljska škole živi u Londonu i Zagrebu do upisa na Likovnu akademiju 2001. u Širokom Brijegu. Godine 2005. prebacuje se na Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu gdje je i diplomirala 2007. kao akademski slikar-grafičar. Djeluje također i pod imenom Cella Wolves. Izlagala je na brojnim samostalnim i skupnim izložbama. Dobitnica je brojnih nagrada i priznanja. Član je HDLU-a. Živi i radi u Zagrebu.

Doris Despot, osječka umjetnica, rođena je 1994. godine. Nakon završetka II. gimnazije 2013. godine upisuje upisuje Umjetničku akademiju, smjer likovna umjetnost Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku. Na trećoj godini preddiplomskog studija u sklopu programa Erasmus provodi semestar u Budimpešti na fakultetu The Hungarian university of fine arts na odjelu grafike gdje pod mentorstvom Vladimira Freliha s internacionalnim studentima uči nove tehnike i vještine umjetničkog stvaralaštva. Godine 2016. upisuje diplomski studij, Odsjek za multimediju. Akademске godine 2016/2017. dobila je Rektorovu nagradu Sveučilišta J. J. Strossmayera za izvrsnost. Tijekom diplomskog studija sudjeluje na brojnim radionicama i kiparskim kolonijama. Nakon 2. godine studija upisuje apsolventsku godinu koju gdje provodi semestar na Erasmus programu u Bratislavi na VŠVU/ AFAD i VŠMU. Izlagala je na samostalnim i skupnim izložbama. Diplomirala je 2020. godine.

Vanda Jurković, Slagalica: potraga za gavranom, 5 × 18 cm, mozaik, staklo, drveni okvir, 2020.

Marina Đira (Zagreb, 1985.) diplomirala je na nastavničkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu (2009.) te pri istoj ustanovi doktorirala na Poslijediplomskom doktorskom studiju kiparstva (2014.). Izlagala je na samostalnim i skupnim izložbama, sudjelovala na umjetničkim kolonijama te izlagala na više domaćih i međunarodnih stručnih, umjetničkih i znanstvenih skupova. Članica je HDLU-a od 2009. godine. Dugo je radila u osnovnoj školi kao učiteljica Likovne kulture, kraće u gimnaziji kao nastavnica Likovne umjetnosti, a trenutno je u zvanju docentice zaposlena na Odjelu za izobrazbu učitelja i odgojitelja Sveučilišta u Zadru na kojem drži kolegije iz metodike nastave Likovne kulture kao i neke druge kolegije vezane uz područje umjetnosti. Ova nagrađivana umjetnica izlagala je na brojnim samostalnim i skupnim izložbama.

Smiljka Franjić rođena je 1963. godine u Zagrebu. Diplomirala je pedagogijske znanosti (smjer razredna nastava) na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1984. godine. Pod vodstvom akademskog slikara Zoltana Novaka 2001. godine je završila autorsku školu slikanja "Agora", a 2007. godine tečaj oblikovanja srebra u Otvorenom atelijeru Lumezi. Članica je ULUPUH-ove Sekcije za oblikovanje plemenitih kovina i umjetničkog nakita te HZSU. Sudjelovala je na tridesetak skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu, te nekoliko samostalnih izložbi i modnih revija. Osim rada sa plemenitim kovinama rado istražuje i reciklira ostale materijale: fosilno drvo, koru banane, CD-e, plastični i organski otpad... Živi i radi u Zagrebu.

Ana Hercigonja Gutschy završila je Školu primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu 2000. godine nakon čega upisuje studij Povijesti umjetnosti i pedagogije na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Paralelno se samostalno bavi likovnim stvaranjem istražujući prvotno medij crteža, slikarstva i kiparstva. Godine 2008. okreće se istraživanju medija instalacije te još jačem konceptualnom pristupu. Slika i radi skulpture, koristeći i nekonvencionalne materijale poput stiropora, žice, papier machéa, slika s obojenim aplikacijama u reljefu, tehnološki otpad itd. – čime otkriva svoju sklonost eksperimentiranju. Izlagala na brojnim samostalnim i skupnim izložbama. Od 2007. do 2017. radi kao pedagoginja u osnovnoj školi i vodi likovne radionice. Godine 2017. napušta rad u školi kako bi se više posvetila umjetničkom stvaranju. Radi kao stručna suradnica pedagoginja u dječjem vrtiću te vodi radionice za darovitu djecu.

Zoran Kakša, U vrtu, 19 x 4 cm, papir, grafika i crtež, 2020.

Lucija Marin
Nikad više
(Nevermore),
82 × 42 × 52 cm
kombinirana
tehnika, acrystal,
drvo,
2020.

Dominique Jurić rođena je u Zagrebu. Nakon mature u Obrazovnom centru za kulturu i umjetnost u Zagrebu upisala je studije Povijest umjetnosti i Etnologija na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirala je 1991. godine pod voditeljstvom prof. dr. sc. I. Maroevića. Godine 1988. sudjelovala je u radu međunarodnog muzeološkog tečaja "Museological approach to the integrated use of cultural heritage" u Dubrovniku. Na Akademiju likovnih umjetnosti upisala se 1993. godine. Diplomirala je u klasi prof. E. Kokota, Nastavnički smjer-slikarstvo. Jedinica je studentica, u dugoj povijesti ALU, koja je diplomirala s temom vitraja. Kako u svom likovnom izrazu osobito njeguje tu tradicionalnu tehniku boravila je na usavršavanju na studijskim putovanjima u Švicarskoj i Francuskoj. Godine 1999. sudjelovala je u radu "3eme Forum international sur la conservation et la technologie du vitrail historique" u Fribourgu te pohađala seminar u "Centre International du Vitrail" u Chartresu, na temu "Peinture sur verre, grisaille". Uz slikarstvo se bavi i dizajnom te likovnim radionicama za djecu. Izlagala je na brojnim samostalnim (26) i skupnim izložbama (79). Članica je HDLU-a. Živi i radi u Zagrebu.

Vanda Jurković diplomirala je 1996. kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Godine 2002. magistrirala je umjetnost u Ljubljani na Akademiji za likovno umetnost, dok je 2012. doktorirala je na Poslijediplomskom doktorskom studiju na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Članica je HDLU i ZadArt. Nakon diplomiranja radila je kao grafički urednik u studiju Arhigraf d.o.o. Od 2001. radi na Grafičkom fakultetu u Zagrebu, gdje je od 2013. docentica na Katedri za dizajn i slikovne informacije. Izlagala je na brojnim skupnim i samostalnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Dobitnica je brojnih nagrada i priznanja.

Zoran Kakša rođen u Zagrebu 12. svibnja 1974. godine. Završio Školu primijenjene umjetnosti i dizajna 1993. godine, grafički odjel (prof. M. Poljan). Diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti 2002. godine, na Nastavničkom odsjeku (grafika) u klasi prof. I. Šiška. Radio je kao prof. Likovne kulture u Samoboru te kao suradnik restaurator Hrvatskog restauratorskog zavoda na oltarima samostana Sv. Leonarda u Kotarima /Žumberak, na Pulsom poliptihu iz crkve Sv. Franje/ Pula te Hrvatskom državnom arhivu u Zagrebu. Radio u "Umjetničkom staklarskom atelieru Staklić" gdje je naučio obradu stakla te izradu vitraja. Radi kao prof. LK u OŠ Matka Laginje u Zagrebu. Član HDLU-a. Živi i radi u Zagrebu. Radovi mu se nalaze u galerijskim i privatnim zbirkama u zemlji i inozemstvu. Ovaj nagrađivani umjetnik imao je 13 samostalnih i 107 skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu.

Valentina Mardenko, Gavran i gavran, kolaž, tuš, akril, 2020.

Lucija Marin (1995., Zagreb) diplomantica je Kiparstva na zagrebačkoj Akademiji likovnih umjetnosti. Glavne tematske preokupacije u radu su joj vodene površine i ready-made instalacije napravljene od otpada. Kroz svoje radove propituje utjecaj konzumerizma na okoliš te zagađenje prirode. Izlagala je na više od 30 skupnih izložbi te nekoliko samostalnih.

Valentina Mardenko rođena je u Zagrebu 1988. gdje je završila Agronomski fakultet; smjer: krajobrazna arhitektura. Dugi niz godina se bavi slikanjem i likovnim stvaralaštvom u različitim tehnikama: akril na platnu, lavirani tuš i akvarel, a kroz studij na likovnoj akademiji u Ljubljani 2017. – 2020. god. Škola za crtanje i slikanje: Arthouse, zainteresirala se za razvijanje grafičkih tehnika poput linoreza i monotipije. Izlagala na skupnim i samostalnim izložbama.

Dragica Dada Modrić rođena je 1967. Godine u Gračacu, BiH. Diplomirala je 2003. Slikarstvo i metodiku nastave povijesti umjetnosti na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Od 2004. do 2018. radila je kao kustos likovne zbirke i muzejski pedagog u Muzeju Tropolja. U tom periodu posvetila se kustoskom pozivu i nije javno izlagala. Nakon preseljenja u Švedsku djeluje kao likovni umjetnik i pedagog. Članica je Hrvatskog muzejskog društva, članica sekcije za muzejsko obrazovanje i kulturnu djelatnost Hrvatskog muzejskog društva (2005.) i članica Galleri Artha, Gotheborg, Sweden. Živi i radi u Gotheborgu, Švedska. Autorica je brojnih projekata, autorica i koautorica više od 50 vizualnih i drugih vrsta izložbi u muzeju i na drugim lokacijama.

Margareta Peršić rođena je u Zagrebu 1976. g. gdje je 2000. godine završila Pedagošku akademiju. Proteklih 20 godina aktivno se bavi i pronalazi veliko veselje u umjetničkom izražavanju bojama, izradi igračaka i lutaka, žongliranju, pripovijedanju priča te uređenju prostora. Sudjelovala je na mnogim pedagoškim projektima u Hrvatskoj i u inozemstvu te vodila brojne lutkarske, dramske i likovne radionice. Aktivna je članica ULUPUH-a u sekciji za izradu igračaka i lutaka te sekciji za ilustraciju, karikaturu, strip, animirani film i primijenjeno slikarstvo i HDLU-a. Članica je HZSU od 2010. godine te Hrvatskog centra za dramski odgoj (HCDO). Ilustrirala je petnaestak slikovnica i dobitnica je nekoliko nagrada za svoj rad. Godine 2017. diplomirala je na Institutu za waldorfsku pedagogiju u Zagrebu (IWP). Izlagala je na brojnim skupnim i samostalnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Dobitnica je brojnih nagrada i priznanja.

Dragica Dada Modrić, Let s Gavranom / Odin, otac svih bogova, 42 x 29,7, crtež na papiru/tuš, akril, 2020.

Irena Podvorac rođena je 1977. godine u Zagrebu. Diplomirala je kiparstvo 2000. godine na Akademiji likovnih umjetnosti (profesori: M. Ujević, K. Bošnjak, S. Drinković M. Blažević, D. Mataušić). Godine 1999. provela je studijski semestar na Indiana University of Pennsylvania USA (profesori: J. Nestor, L. LaRosh, D. Hedman). Od 1998. godine sudionica je brojnih skupnih i samostalnih izložbi u zemlji i inozemstvu, te autorica niza skulptura u javnim prostorima. Dobitnica je nekoliko nagrada za svoj rad. Godine 2006. snimljena je TV izložba iz serije „Skica za portret - Mačkoglumište“ za HRT. Članica je HDLU-a i HZSU-a. Osnivačica i predsjednica Udruge likovnih umjetnika Samobora od 2007- 2016. Izlagala je na brojnim skupnim i samostalnim izložbama u zemlji i inozemstvu.

Petar Popijač (Varaždin, 9. 6.1988.) diplomirao kiparstvo na ALU u Zagrebu u klasi red. prof. art Slavomira Drinkovića. Doktorand je poslijediplomskog studija kiparstva na ALU u klasi red. prof. art Petra Barišića. U svom radu stvara sinteze različitih medija i stilova likovnog izraza. U doktorskom istraživanju propituje granice kiparskog medija i analizira obilježja kiparske forme izvan konvencija statike. Izlagao je na brojnim samostalnim i grupnim izložbama. Član HDLU i HZSU. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja.

Marina Popović, rođena 24. 2. 1998. godine u Splitu. Godine 2016. završila je Školu likovnih umjetnosti u Splitu, smjer Dizajner odjeće. Od 2018. godine studira na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, trenutno na trećoj godini preddiplomskog sveučilišnog studija Slikarstva.

Nataša Rašović rođena je 1969. godine u Zagrebu. Od 1995. je članica Hrvatskog društva karikaturista, a od 2018 ULUPUH-a. Izlagala je na više samostalnih izložbi te na više od 60 međunarodnih, žiriranih izložbi karikatura na kojima je do sada osvojila 10 nagrada. Izlagala je na preko 30 skupnih izložbi. Dobitnica je brojnih nagrada i priznanja.

Mateja Rusak rođena je 1989. u Varaždinu. Diplomirala je na Akademiji primijenjenih umjetnosti u klasi red. prof. Jasne Šikanje 2013. godine te stekla titulu magistra likovne pedagogije. Do sada je izlagala na sedam samostalnih izložbi te sudjelovala na 20-ak skupnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu. Dobitnica više nagrada i priznanja. Od 2014. radi kao nastavnica strukovnih predmeta Likovne umjetnosti i dizajna u Srednjoj strukovnoj školi u Varaždinu. Područje interesa su joj grafika, grafički dizajn te fotografija.

Margareta Peršić, Nikad više, 16 × 24, kombinirana tehnika, 2020.

Darija Stipanić (rod. Brajan) Rođena 1973. u Rijeci. Diplomirala 1997. g. na pedagoškom fakultetu u Rijeci; smjer Likovna kultura s temom „Ikonografija Dalijeve skulpture” kod mr. E. Dubrovića i kiparstvo u klasi mr. J. Diminića. Sudjelovala u više kolektivnih umjetničkih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu (USA, Kanada, Južnoafrička Republika, Poljska, Srbija, Slovenija, Italija, Slovačka, Meksiko, Kina, Litva, Makedonija, Japan, Bugarska) te je izlagala na više samostalnih izložbi. Bavi se kiparstvom, slikarstvom te grafikom. Član HDLU Rijeka. Dobitnica više međunarodnih nagrada i priznanja.

O MIRI GAVRANU:

Miro Gavran je suvremeni hrvatski autor rođen 1961. godine u učiteljskoj obitelji u slavonskom selu Gornja Trnava, nedaleko Nove Gradiške. Djela su mu prevedena na više od 40 jezika. Njegove knjige su imale preko 200 izdanja u zemlji i inozemstvu. Po njegovim dramama i komedijama nastalo je više od 350 kazališnih premijera diljem svijeta, a vidjelo ih je više od četiri milijuna ljudi.

Diplomirao je dramaturgiju na Akademiji za kazalište, film i televiziju u Zagrebu. Radio je kao dramaturg i kazališni ravnatelj Teatra ITD, a od siječnja 1993. godine radi kao profesionalni pisac. Debitirao je 1983. godine u Dramskom kazalištu Gavella u Zagrebu dramom Kreontova Antigona u kojoj je na umjetnički snažan način progovorio o političkoj manipulaciji.

Do sada je napisao pedesetak kazališnih tekstova, 10 romana te zbirke kratkih priča Mali neobični ljudi i Priče o samoći, a s puno emocija i humora napisao je deset knjiga za djecu i mlade koji su postali i lektirni naslovi. Napisao je i scenarije za televizijske filmove Djed i baka se rastaju i Zabranjeno smijanje.

Na litavskom je jeziku u Vilniusu, prema njegovoj komediji Papučari, snimljen film Kako ukrasti ženu (2013.), koji je u prvom mjesecu prikazivanja u kinima u toj zemlji imao više od stotinu tisuća gledatelja. Gavran je napisao i tri libreta za mjuzikle: Pacijenti, Byron i Veli Jože, te libreto za operu Kraljevi i konjušari. Premijerno je igran diljem svijeta, a njegove knjige objavljuju se u svim dijelovima svijeta.

Djela su mu prevedena na preko 40 jezika. Njegove knjige su imale preko 200 izdanja u zemlji i inozemstvu, a po njegovim dramama i komedijama nastalo je više od 300 kazališnih premijera diljem svijeta, koje je vidjelo više od tri milijuna ljudi.

Jedan je od rijetkih živućih dramatičara u svijetu koji ima kazališni festival njemu posvećen, izvan zemlje rođenja, na kojem se igraju isključivo predstave nastale prema njegovim tekstovima, a koji je od 2003. do 2009. djelovao u Slovačkoj u Trnavi, 2013. se održao u Poljskoj u Krakovu, a od 2016. djeluje u Češkoj u Pragu, pod nazivom Gavranfest.

Najizvođeniji je suvremeni hrvatski dramatičar u zemlji i inozemstvu. Njegovi kazališni i prozni tekstovi uvršteni su u brojne antologije i hrestomatije u zemlji i inozemstvu, a njegovo djelo se proučava na brojnim sveučilištima diljem svijeta.

Petar Popijač

Drevni Gavran
70 × 40 × 40 cm, skulptura,
sub-fosilni hrast,
2020.

U travnju 2014. godine izabran je za člana Ruske akademije književnosti u Moskvi, dok je u svibnju iste godine izabran za člana suradnika Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu. U studenom 2016. godine Gavran je postao članom Slavenske akademije književnosti i umjetnosti, čije je sjedište u bugarskom gradu Varna.

U sklopu 1. Leta s Gavranom u Novoj Gradiški, manifestacije posvećene njegovom književnom i kazališnom radu, u listopadu 2015. održan je Međunarodni simpozij Miro Gavran – prozni i kazališni pisac, a godinu potom objavljen je istoimeni zbornik s tekstovima šesnaest autora iz četiri zemlje. U proljeće 2019. godine u Mostaru u Bosni i Hercegovini održani su „Dani Mire Gavrana u Mostaru“, a u jesen 2020. održan je Gavran Fest u Teatru Madlenianum u Beogradu.

Od svoje dvadesete godine Miro Gavran živi u Zagrebu. Oženjen je glumicom Mladenom Gavran, s kojom je 2002. godine osnovao Teatar Gavran, a njihov sin Jakov je glumac.

Miro Gavran je dobitnik brojnih uglednih nagrada i priznanja u Hrvatskoj i u inozemstvu.

GA VR AN